

Aleg. 64!

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o wniosku Wydziału krajowego względem uwolnienia urzędników i służ państwa, kraju i innych urzędników publicznych od opłacania dodatków do podatków bezpośrednich na potrzeby krajowe i fundusz indemnizacyjny.

Wysoki Sejmie!

Wedle sprawozdania Wydziału krajowego nie opłacali urzędnicy autonomiczni dodatków do podatków na fundusz indemnizacyjny i potrzeby krajowe, a to na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 27. listopada 1858, które urzędników państwa i funduszy publicznych uwalnia od opłaty tych dodatków.

W r. 1873 wydała krajowa Dyrekcya Skarbu rozporządzenie do władz podatkowych, polecające: ściągać od autonomicznych urzędników krajowych i powiatowych rzeczony dodatki do podatków, a to tak za czas ubiegły, jak też na przyszłość, ponieważ, wedle orzeczenia Ministerstwa spraw wewnętrznych, uwolnienie urzędników autonomicznych od płacenia dodatków krajowych i indemnizacyjnych nie wypowiedziane wyraźnie powołaniem Najw. postanowieniem z r. 1858 mogło nastąpić jedynie na podstawie Ustawy krajowej.

Przedstawienie Wydziału krajowego do Ministerstwa Skarbu miało jedynie ten skutek, iż Ministerstwo poleciło zaniechać ściągania rzeczonych dodatków od urzędników autonomicznych za czas przed końcem roku 1873.

Wskutek tego Wydział krajowy przedłożył wysokiemu Sejmowi projekt Ustawy, który jednak nie ogranicza się na uwolnieniu urzędników autonomicznych od dodatków do podatku dochodowego, pobieranych na potrzeby krajowe i fundusz indemnizacji, lecz zmierza do tego, aby wszystkich urzędników państwa, kraju, powiatów, gmin, nauczycieli, wojskowych, — słowem wszelkich funkcyonaryuszów publicznych uwolnić od wszelkiego rodzaju dodatków do podatków, opłacanych bądź to na fundusz indemnizacyjny i krajowy, bądź też na potrzeby powiatów i gmin.

Propozycyę taką uzasadnia Wydział krajowy tém, że w Ustawie gminnej i statutach dla miast Lwowa i Krakowa uwolnieni są wszyscy urzędnicy publiczni od dodatków gminnych, tudzież że w razie zaprowadzenia nowych podatków Najwyższe postanowienie z r. 1858, dotyczące uwolnienia urzędników państwowych od opłacania dodatków indemnizacyjnych i krajowych straci moc obowiązującą, ponieważ postanowienie to mówi tylko o uwolnieniu od dodatków do podatku dochodowego, zaprowadzonego patentem z r. 1849.

Daléj podnosi Wydział krajowy, że należy wszystkich urzędników publicznych uwolnić od opłaty wszelkich dodatków do podatków, ponieważ płace ich systemizowano z uwzględnieniem potrzeb koniecznych, a każde uszczuplenie tych płac wywiera szkodliwy wpływ na prowadzenie się urzędników.

Uwolnienie urzędników autonomicznych od dodatków do podatków na fundusz krajowy i indemnizacyjny nie przyniesie tym funduszom znacznego uszczerbku, jak wykazuje Wydział krajowy w swém sprawozdaniu, zwłaszcza, gdy dodatki te od rzeczonych urzędników dotychczas nie były jeszcze ściągane.

Wreszcie nadmienia Wydział krajowy, że Ustawa o reprezentacji powiatowej nie uwalnia od powiatowych dodatków tych osób, które uwolnione są od dodatków gminnych na mocy Ustawy gminnej i statutów miast Lwowa i Krakowa. — Wspomina także Wydział krajowy o wniesionych w latach poprzednich petycjach urzędników autonomicznych względem uzyskania tych uwolnień podatkowych i przytacza za uwolnieniem urzędników autonomicznych od rzeczonych dodatków tę okoliczność, że urzędnicy ci są co do płac służbowych i możliwości awansu w położeniu mniej korzystném, aniżeli urzędnicy państwowi.

Komisya budżetowa uznaje, że urzędnicy autonomiczni nie powinni co się tyczy opodatkowania być w położeniu gorszém, aniżeli urzędnicy państwowi i zgadza się z wnioskiem Wydziału krajowego, o ile ten wniosek zmierza do uwolnienia urzędników autonomicznych od dodatków do podatku dochodowego, pobieranych na rzecz funduszu krajowego i indemnizacyjnego, lub na potrzeby powiatowe.

Zdaniem jednak Komisji nie wypada już dziś uwolnić wszystkich funkcyjaryuszów publicznych od wszelkiego rodzaju dodatków do podatków bezpośrednich w przyszłości zaprowadzić się mających, ponieważ nieznaną jest doniosłość i znaczenie owych przyszłych podatków.

Daleko właściwiej jest, wedle zdania Komisji, pozostawić późniejszej decyzji wysokiego Sejmu wydanie Ustawy, któraby w razie zaprowadzenia nowego systemu podatkowego, przyznała funkcyjaryuszom publicznym takie uwolnienia od dodatków do podatków, jakie okażą się potrzebne i interesowi publicznemu odpowiednie.

Wreszcie nadmienić wypada, że wedle informacji, zasiągniętych w biurze rachunkowém Wydziału krajowego, władze podatkowe w ostatnich latach żądają opłaty rzeczonych dodatków do podatków, także od płac Marszałka i Członków Wydziału krajowego wbrew rozporządzeniu Ministerstwa Skarbu z dnia 17. marca 1862.

Aby zatem uchylić możliwe wątpliwości, należy w Ustawie zaprowadzającej uwolnienie od rzeczonych dodatków do podatków wymienić także Marszałka i Członków Wydziału krajowego.

Komisya budżetowa wnosi zatem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić Ustawę wedle projektu pod 1/. załączonego i rezolucję pod 2/. dołączoną.

Z komisji budżetowej

We Lwowie dnia 21. sierpnia 1877.

Przewodniczący:

H. Wodzicki.

Sprawozdawca.

Tadeusz Skalkowski.

U s t a w a

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o uwolnieniu płac urzędników autonomicznych, od opłacania dodatków do podatków, na fundusz indemnizacyjny i na potrzeby krajowe i powiatowe.

Zgodnie z Uchwałą Sejmu Mezo Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje :

Art. I.

Od opłacania dodatków do podatku dochodowego, pobieranych na fundusz indemnizacyjny i potrzeby krajowe i powiatowe, uwolnieni są :

Marszałek krajowy i członkowie Wydziału krajowego, urzędnicy i sędziy kraju, powiatów, gmin, zakładów krajowych, powiatowych i gminnych, Izb handlowych i przemysłowych, nauczyciele publiczni, jakoteż wdowy i sieroty tych osób, co do ich pensyi, płac służbowych, emerytur, prowizyi, dodatków na wychowanie i w ogóle wszelkich ze stosunku służbowego pochodzących poborów.

Art. II.

Wykonanie tej Ustawy polecam Memu Ministrowi Skarbu.

R e z o l u c y a.

Sejm wzywa c. k. Rząd o polecenie Władzom skarbowym, aby zaniechały ściągania dodatków do podatku dochodowego na fundusz indemnizacyjny i potrzeby kraju i powiatów, wymierzonych od pensyi lub jakichkolwiek poborów służbowych osób wymienionych w Art. I. Ustawy z dnia . . sierpnia . . . . o uwolnieniu urzędników autonomicznych od rzeczonych dodatków, a to tak za czas przeszły, jak też za czas który upłynie aż do wejścia w życie tej Ustawy.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem
Karkowskiem o uwolnieniu plac przemysłowców katolickich od opłat
dotychczasowych do podatków, uszczelnienia i innych indywidu-
alnych i powiatowych

Wydaną z Urzędu Jego Królewskiej Mości, w Lodomeryi z Wielkim
Księstwem Karkowskiem, w dniu 18 kwietnia 1862 r.

Art. I.

Od opłat dotychczasowych do podatków dotych-
czasowych, pobieranych na rzecz indywidu-
alnych i powiatowych, uwolnieni są:
miasteczka, wsi, i osiedlenia Wydziału
Krajowego, miejskie i wiejskie powiatowe,
gminy, zakłady krajowe, powiatowe i gmin-
ne, i ich właściciele i zarządcy, i
osoby publiczne, i osoby, które w
związku z ich działalnością, nie
są w stanie wykonywać ich
działalności, i ich wydziałów
i ich wydziałów.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy pozostawiamy
ustawie ścisłej.

Recepcja

Wobec tego, że w tym celu, w celu uwolnienia
dotychczasowych od podatków dotychczasowych, na rzecz indywidu-
alnych i powiatowych, uszczelnienia i innych indywidu-
alnych i powiatowych, uwolnieni są:
miasteczka, wsi, i osiedlenia Wydziału
Krajowego, miejskie i wiejskie powiatowe,
gminy, zakłady krajowe, powiatowe i gmin-
ne, i ich właściciele i zarządcy, i
osoby publiczne, i osoby, które w
związku z ich działalnością, nie
są w stanie wykonywać ich
działalności, i ich wydziałów
i ich wydziałów.